

Gold er den jord

(Arie af "Tordenvej")

Gold er den jord, som lyngen bær,
Guldhøst ikke der vanker;
Ingensted trives man dog som her
mellem brune banker.

Manden er drot i sin egen bo,
Karlen er rap og pigen tro,
sværet må ruste i skeden;
Ude og inde bor frihed og ro,
Frihed og ro på heden.

Dejlige blomster røde og blå
gro mellem lyngen den brune,
yndige piger i hver en vrå
færdes med liv og lune.

Syngende pusler den travle viv
blank er fad tallerken og kniv,
hjemmet hun gør til et eden
sød er med hende det ensomme liv,
det ensomme liv på heden

Lyngen den lave på højens rand
giver det blødeste leje,
gæstfrihed møder den vandringsmand
langs med de trange veje.
Aldrig han spørges om hvem eller hvad,
bordet venter med Øl og mad,
huset ham venter med freden,
mild er vertinden og verten er glad,
ja verten er glad på heden.

Melodi: Peter Arnold Heise 1830-79

Tekst: C. Hostrup 1818-1892